

gere ned og ogsaa at medtage andre end dem, som efter Loven ere Vælgere, thi selv om man maatte sige, at disse maatte man have medtaget, hvis der nu var blevet truffet ny Bestemmelser om Valgcensus for Valg til Kolonialraadet, saa ere de jo ikke Vælgere, og det staar i ethvert Tilfælde ikke i Mindretallets Ordførers Magt at gøre dem dertil. — Vi se heller ikke, hvorfor kun disse Mennesker kunne siges at have en økonomisk Interesse paa Øerne og derfor bør have Lejlighed til at udøve Indflydelse paa Valget, idet det jo ikke alene er dette, at en Mand har en vis Ejendom eller Indtægt, som gør, at han har en saadan økonomisk Interesse. Naar en Mand ingen Ting har, har han en lige saa stor økonomisk Interesse i, at det Sted, hvor han bor, er saaledes stillet, at han kan tjene sin Føde der og ikke behøver at sulte ved Stedets Tilbagegang. Dette maa vi altsaa ganske modsige. I Virkeligheden er det dette Spørgsmaal, som har gjort, at vi ikke kunde komme til en Forstaelse om denne Sag. Det er jo muligt, at dette høje Tings Flertal mener, at en saadan Affattelse havde været heldig at have fra Begyndelsen af, men det er jo ogsaa lige saa klart, at Svarene paa Forespørgslerne her ikke ere gaaede ud paa, at kun Kolonialraadsvælgerne skulde raadspørges. — Naar vi altsaa have indtaget den Stilling, vi have, er det, idet vi ere os bevidste at være i fuld Overensstemmelse med de Fordringer, som ere stillede frem i den Adresse, som har givet Stødet til hele Bevægelsen for en Afstemning, og at vi ogsaa ere i fuld Overensstemmelse med den Tanke, man har gjort sig om en Afstemning lige indtil den sidste Tid. Jeg kan ikke se rettere, end at den Afstemning, som nu vil finde Sted om dette Spørgsmaal, er betydningsfuld for dette Ting, og det er ganske alvorligt, naar en saadan Bestemmelse bliver tagen her med et lille Flertal — og hvilket Flertal, sammensat som det er i dette Øjeblik — mod en saa godt som enstemmig Beslutning af det andet Ting og baseret paa forskellige tidligere Udtalelser fra dette Ting. — Med disse Ord skal jeg anbefale Flertallets Indstilling til Vedtagelse.

Ordføreren (Koch): Det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) kom jo meget dybt ind paa Sagens Realitet, som vi tidligere have drøftet i gentagne Møder, og som jeg egentlig troede vi vare færdige med, og jeg skal ikke videre følge ham paa den Vej, han saa-

ledes har betraadt. Jeg vil kun modsige enkelte af de Paastande, han kom med, og deriblandt den, som gik ud paa, at saa godt som det hele Folk her i Landet skulde være enigt i, at vi bør afstaa Øerne. Han gik endogsaa saa vidt, at han turde forsikre, at det var 90—100 pCt. af hele Befolkningen, der vilde afstaa Øerne. Hvis dette var Tilfældet, ved jeg ikke, om han henregner os, som ere af modsat Mening, til Folket, eller han ikke gør det. Det er i ethvert Tilfælde utvivlsomt, at der i vort Folk — og der tager jeg ikke blot Folk paa Landet, som han vel nærmest har Rapport til, men Folket i det hele — i den sidste Tid er vokset en stærk Stemning op mod hele Foretagendet med at sælge Øerne, og det er en Stemning, som efter min Overbevisning vokser med hver Dag. Den Paastand, det ærede Medlem fremsatte, har derfor ikke Hjemmel nogetsteds. At Landbefolkningen ikke interesserer sig saa levende for dette Spørgsmaal, kan jeg finde forklarligt, men den Del af Befolkningen, som har Interesse for Handelsinteresser og sligt, er af en ganske anden Mening. Og ganske bortset derfra har Spørgsmaalet jo for os en national Betydning, en Betydning, som ikke kan sættes ringe, thi vi ere dog efter vor Mening ikke komne saa vidt endnu, at vi blive nødte til at sælge ud af Boet for at klare Situationen. Der er ingen Grund for os til at skille os fra de vestindiske Øer, fordi vi, som det ærede Medlem sagde, have haft Vanskeligheder ved at gøre noget for dem og ville fremdeles have Vanskeligheder derved. Det burde det ærede Medlem være den sidste til at drage frem, thi Grunden til, at vi hidtil ikke have kunnet gøre noget for dem, er Modstand fra det Partis Side, som det ærede Medlem i dette Øjeblik er Ordfører for.

Naar det ærede Medlem saa gjorde saa stærkt gældende, at, hvad han nu tog Ordet for, og som Flertallet indstiller, jo var det, som man ogsaa her fra dette Ting og navnlig fra dets Finansudvalgs Side havde fordret, saa er det, som paa vist under tidligere Forhandlinger, ikke rigtigt. Det, som Landstingets Finansudvalg har fordret, det var for det første dette, at man, inden man gik til at slutte Traktaten, skaffede den fornødne traktatmæssige Garanti for Befolkningens Fremtid baade i Retning af politiske Rettigheder og i Henseende til Handelsforbindelsen med Amerika, og kun naar dette ikke lod sig opnaa, kun da vilde man finde sig i, at man ved en betryggende Afstem-